

διετέλεις πάντοτε μεθυσκόμενος».

«Τί δὲν ἔπραξας σπώς μὲ λυπήσης γνωρίζων ότι οὐπεργάπων τὸν μικρὸν σου μόνον μοι ἀφεῖλες αὐτόν. Λέγεις ότι ἀγαπᾶς αὐτόν. Ιδε, ιδὲ αὐτὸν κλαίοντα τὴν μυτέρα, ήν οὐπεργάπων καὶ ήτις ήτο μόνη αὐτῷ παρηγορία. Αὐτὸς ἡ σπάσθη αὐτὴν τούλαχιστον δολοφονηθεῖσαν ὥπο σου!»

«Δύστηνος γυνή! Άπεστερεῖτο τῶν πάντων, σπώς οἰκονομήσῃ τὰ χρήματα δι; Ὡς σοι ἡγόρκες ἐν τυφέκιον. Γπερπεθύμετες, θλεγες, νὰ ἔχης ἐν δόπλουν. Καὶ ἔφονευσας αὐτὴν ἀσυνείδητε, διὰ τοῦ τυφεκίου, τὸ δόπον ἔκεινη σοι ἔδωκεν!»

«Ἄλλος εἶπε! Μὴ δὲν λέγω τὴν ἀλήθειαν;»

«Ἐὰν ἡ ταλαιπωρος γυνή, ητις κείται ἡδη νεκρὰ εἰς τὴν παρακειμένην αίθουσαν, ἡδύνυχτο νὰ ἐγερθῇ, θά εστι ὠμήλει ὡς ἐγὼ τώρα!»

«Είσαι ὁ γείριστος τῶν ἀνθρωποτόνων καὶ ὁ ὠμότατος τῶν κακούργων. Διότι εὐκόλως ἡδύναμεθικ νὰ φύλαχθῶμεν πάντα κακούργον ἐνεδρεύοντας ἡμᾶς καθ' ὅδον, φεύγονται πρὸς τὴν θέαν αὐτοῦ.»

Σὲ ἀποκρύπτω. «Εξελθε. Δύνασαι νὰ εἴπης «γχίρε» εἰς τὴν πατρίδα σου, ἣν ἥτιμασας καὶ θην οὐδέποτε θὰ ἐπανιδης. Είσαι τέκνον τοῦ Σκτανᾶ καὶ θὰ τυμωρηθῆς ὡς κακούργος.»

«Π λαμπτόμος σε περιμένει!...»

«Ο Ιωάννης Φρεδόνιος ἡτο τὸ φύλητρον τῆς γωρκες. Πάντες ἐφοβούντο τὴν ὑποκρισίχνα κύτου καὶ ὠμότητα.»

«Ηδη, δεκαέξι ἔτῶν ὁν τὸ θηρέον τῦτο ἄπειλησε νὰ πυροβολήσῃ τὴν απτέρα αὐτοῦ τὴν βολήν, ήν ἐπυροβόλησε μετὰ δεκαπέντε ἔτη. Δι; σλου τοῦ βίου κατείχετο ὥπο μιές καὶ μόνης

Ιδέας τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κακούργηκατος, διπερ ἥγαγεν αὐτὸν ἀθλίως εἰς τὴν λαμπτόμον.

Τῇ 9η μαρτίου τοῦ 1875 ἔτους ὁ ἀπόνθρωπος οὗτος σύζυγος καὶ νίστητέλεσε τέλος τὸ δεινόν βούλευμα. Ἐν ᾧ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο ἐν τῷ ἀγρῷ ἐργάζομένη μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς μάμυτς, ἐπυροβόληται αὐτὴν ἐκ τοῦ πλησίου μίκην βολὴν δικρότου πιστολίου, διτε δὲ δευτέρης κατέβαλεν ἡμιθυκῆ τὴν μητέρα, πληγωθεῖσκη κατὰ τὸ στήθος, καὶ ἀποθνάσκει μετὰ τρεῖς ἡμέρας. «Εργον τοῦ δημίου ἦτο ἡ τυμωρία τοιαύτου τέρατος.

Ἀμερικανική Δημοσιογραφία. — Κατὰ τὸν τελευταῖον ἑμέρηλιον ἀμερικανικὸν πόλεμον ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιμερίς ὁ Κήρυκε τῆς Νέας Τόρκης διωργάνισεν εὐθὺς γραφείον πληγαφορίων, οὕτινος ἡ κατάστασις ἀπέτισε τὴν δαπάνην καὶ δύο ἡμίσεως ἐκατομμυρίων φράγκων. Τὸ γραφεῖον τοῦτο ὅρειλε νὰ καταγίνηται μόνον περὶ πάντα τῶν ὀφερῶντα τὸν πόλεμον.

Εἰργάσθη δὲ τοιουτοτρόπως, ὅτις κατώρθωσε νὰ πληροφορήσῃ περὶ παντὸς ταχύτερον καὶ ἀσύρλεστερον καὶ αὐτοῦ τὸν ὑπουργεῖον, εἰς 8 πολλάκις μετεβίβασεν εἰδήσεις, ἃς ἡ κυβέρνησις θὰ ἔγγονει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Οὕτω λ. χ. μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βούλκλιε-«Ρούν, ητις, ὡς γνωστὸν δὲν ἀπέστη ὑπὲρ τῶν βορείων, ἡ κυβέρνησις, μὴ τολμῶται νὰ ὀμολογήσῃ τὴν ἡτταν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς, διέδιδεν εἰς τὸ κοινὸν εἰδήσεις συγκεχυμένας καὶ ἀσρίστους, ὅτε ἡ περὶ ἡς ὁ λόγος ἐφημερίς ἐδημοσίευσεν ἀπρόσπτως καὶ ἀκριβῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς μάχης, δίδουσα ταύτογράφως τὰ ὄνοματα τῶν πληγωμένων καὶ τεθνεώτων.

Τὸ πρᾶγμα ἐσάνη οὖτα παράδοξον. Ὅτε πολλοὶ κατηγόρουσαν τοῦ διευθυντοῦ Γόρδωνος Βραννέν προδοσίαν.

Τὸ ὑπουργεῖον κατεταχάγη, ἐπεγίνονται ἔρευνας, καὶ στα ὁ ἐργαστηδογέραρδος ἀπέστιες τίνι τρόπῳ ἐπληρωφορεῖτο τὰ συμβαίνοντα, καὶ ἡλεγγετὴν ἀλγήσειν τῶν εἰδήσεων. ἐν λόγῳ ἔξθηκε τὸν ὀργανιστὸν τοῦ γραφείου του, ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου οὐ μόνον δὲν ἐτικάρησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπήνεσεν αὐτὸν δημοσίᾳ ὅτι κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ σύστημα ἀντελέστερον καὶ ταχύτερον πληροφοριῶν τοῦ ἐν γραφείῳ παρὰ τὴν κυβερνήσει. Τοῦτο καὶ μόνον ἐδιπλασίας τὸν ἡδη μέγιστον ἀριθμὸν τῶν συνδεομένων τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Τόρκης.

Τίς δὲ δὲν ἐνθυμεῖται: τὸ περίεργον ἀνέκδοτον τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐκείνου τῆς αὐτῆς ἐργαστηδος, ὃστις παρουσιάσθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τηλεγράφου ἐν Βερολίνῳ τὴν ἐπαύξην τῆς περὶ τὴν Σαδόβην μάχης, δημοσιεύσας εἰς τὴν ἐπηρεόδα του εἰς Νέαν Τόρκην τὸν λόγον τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας ἐν τῷ Ράιγκσταδ.

— Εἰς Νέαν Τόρκην; Ολόκληρον τὸν λόγον τοῦ βασιλέως; ἀνακράζει ὁ Γερμανὸς ὑπαλλήλος τοῦ τηλεγράφου τοῦ Βερολίνου. «Ηξεύρετε τί ζητεῖτε; Ηξεύρετε πόσα ποστει νὰ πληρώσητε δι; ἐνα τοιοῦτον τηλεγράφου;

— Αδιέρροον, ἀποκρίνετα. ὁ ἀμερικανικὸς ἀνταποκριτής τοῦ Κήρυκος. Τηλεγράφους δὲτι σοι λέγω.

Καὶ ταῦτα λέγων κατείηκεν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου τὸ ποσὸν 30000 φρ.

Ο τηλέγραφος ἀπήκτησε τὴν δαπάνην 36000 φράγκων! Πιστὸν μηδαμένον, ὡς θλέπετε.

ΑΝΑΡΓΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ

ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ γλυκυτάτου τῶν γάλλων μυθιστοριογράφων Ιωσήφ Μερύ

Τιμᾶται δρ. Β.

Εἰς τοὺς ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΣ ἐτησίαν ἡ τούλαχιστον ἔξαμηνοισίν
συνδρομήν τοῦ νέου περισδικοῦ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

τὸ ὠραῖον τοῦτο μυθιστόρημα διδεται

ΔΩΡΕΑΝ